

365 КОЛИ ДУША ТВОЯ СУМУЄ

Когда в душе тоска немая

И. Дзыгал

1. Ко_ ли ду_ ша тво_ я су_ му_ є, ко_ ли з грі_
 2. Ко_ ли в жит_ те_ вім гріз_ нім мо_ рі тво_ я на_
 3. Як_ що жор_ сто_ ко ти страж_ да_ єш, всі_ ма за_
 4. Як_ що за_ гас во_ гонь в слу_ жін_ ні і в сер_ ці

хом жор сто_ ка бит_ ва, не плач, від_ ра_ ду по_ да_
 ді я вщент роз_ би_ та, ти не стра_ шись - Гос_ подь з то_
 бу тий і са_ міт_ ний, да_ рем_ но гір_ ко ти зі_
 хо_ лод, тьма і му_ ки, і_ ди до Гос_ по_ да ско_

ру є то_ бі у час тяж_ кий мо_ лит_ ва, не плач, від_
 бо ю, по_ чу_ є Він тво_ ю мо_ лит_ ву, ти не стра_
 тха єш - від_ ра_ ду дасть то_ бі мо_ лит_ ва, да_ рем_ но
 рі ше, в моль_ бі зді_ ймай до Ньо_ го ру_ ки, і_ ди до

ра ду по_ да_ ру_ є то_ бі у час тяж_ кий мо_ лит_ ва.
 шись - Гос подь з то_ бо_ ю, по_ чу_ є Він тво_ ю мо_ лит_ ву.
 гір_ ко ти зі_ тха_ єш - від_ ра_ ду дасть то_ бі мо_ лит_ ва.
 Гос_ по_ да ско_ рі_ ше, в моль_ бі зді_ ймай до Ньо_ го ру_ ки.